3 de setembre: Sant Gregori el Gran, papa i doctor de l'Església

Text de l'Evangeli (*Lc* 22,24-30): En aquell temps, hi hagué entre ells una discussió sobre quin havia de ser tingut pel més important. Jesús els digué: «(...) Jo, enmig de vosaltres, sóc com el qui serveix (...)».

Sant Gregori el Gran, papa i doctor de l'Església

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vatició)

Avui celebrem el papa que començà a usar el títol de "servent dels servents de Déu". Nat a Roma, Gregori ingressà aviat en la carrera administrativa, esdevenint prefecte de la ciutat: desenvolupà un profund sentit de l'ordre i de la disciplina. Després es retirà a casa seva per a començar una vida de monjo. En el seu cor, san Gregori fou sempre un monjo senzill: el seu major desig era viure així, en permanent col·loqui amb la Paraula de Déu. Però, per amor a Déu, es va fer servidor de tots en un temps ple de tribulacions.

Escollit Bisbe de Roma, afrontà la invasió dels longobards. San Gregori veia aquella gent amb ulls de bon pastor; es preocupà de la conversió dels pobles joves i de la nova organització civil d'Europa. Alhora que l'acció espiritual i pastoral, aquest papa fou protagonista actiu també d'una múltiple activitat social: no per casualitat se li atribuí aviat el títol de "consul Dei".

—En la seva predicació es notava que l'anima de sant Gregori Magne s'alimentava de la Bíblia, que llegia amb humilitat: «El predicador ha de mullar la seva ploma en la sang del seu cor; així podrà arribar també a l'oïda del proïsme».